

Izhaja vsaki četrtek ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1:50. Za Nemčijo je cena listu 5 K; za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema uredništvo v Gorici, dvorišče sv. Hilarija št. 7.

Naročnino in naznana s preje ma upravnništvo v Gorici, Sermeniška ulica št. 9. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevem tekaljšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petit vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni vrednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Uradno imenovanje.

Uradna „Wiener-Zeitung“ z dne 1. t. m. naznanja, da je Njega Veličanstvo presvelo cesar imenoval dne 17. maja t. l. monsignora

Andreja Jordana

za goriškega nadškofa. — Prihodnji pondeljek bo v Rimu slovesno proglašeno.

Socijalno vprašanje

ali:

Odkod izvira siromaščina delavskega ljudstva.

VI.

Krivi socijalizem.

(Dalje.)

Obetati je lahko, storiti je težko. Socijalni demokratje obetate bratstvo vseh narodov; prijatelji, napravite mir med seboj! Komu ni znano, da se tudi vi prav hudo prepirate med seboj in včasih kar pretepate na shodih? Če to delate zdaj, ko ste še na poti v srečno deželo, kaj bo še le, ko boste gospodarji držav in sedete za zelene mize? — Toda to je preveč, tega vem, da si ne upate. Ponudim vam nekaj ložjega. V naši sosedni mali občini je že več let hud prepir med „dolenjimi“ in „gorenjimi“. Obe vasi skupaj šteje celih dvajset hišnih števil. Trudili so se že duhovniki in sam škof, da bi spravili ljudi, imeli smo že dvakrat sv. poslanje in spravo, a ljudje se niso pobratili; trudili so se c. kr. uradniki, pa tudi zastoj; obdelovali so jih sosedje z lepa in z zasmehovanjem, pa niso nič opravili. „Dolenji“ so ostali dolenci, „gorenji“ so ostali gorenji! — Predlanskem je bila velika suša. Trpeli so „gorenji“ in „dolenji“, ker so morali podgubiti mesec v globoki jarek po vodo in to celo ob trgatvi. Župan je prosil vlado podpore za vodnjak; vlada je obljubila, poslala strokovnjaka, da bi izdelal načrt. Dobro. Toda zdaj je

nastalo vprašanje, kje bodi vodnjak. Prišli so „gorenji“ in „dolenji“. Vsaka vas je zahtevala vodnjak. Po dolgem prepiru je rekel neki modrijan, da naj bo na sredi. Za to mnenje jih je res bilo nekoliko, toda vladni zastopnik je opozoril ljudi, da na sredi ni hiš, s katerih bi se nabirala voda v vodnjak. Imeli bi torej vodnjak vedno suh. Odločil se je torej, da napravi vodnjak na dolenjem koncu gorenje vasi, da bo tudi dolenjim kolikor mogoče blizu. Proti načrtu so se „dolenji“ tako srdito uprli, da je glavarstvo vso stvar odložilo. Še dandanašnji hodijo „gorenji“ in „dolenji“ po vodo v jarek! Evo vam, socijalni tovariši, lepo polje za vaše poslanje. Pojdite in spravite te ljudi, ki prebivajo v dvajsetih hišah, potem še le govorite o ljubezni in bratstvu celega človeštva!

Kakor je prazna ta obljuba o vesoljnem bratstvu, tako je prazna obljuba, da bodo ljudje radi delali in ubogali. Kaj pa da bodo, ali ne taki kakoršni so zdaj na svetu, a še manj taki ljudje, katerim ne bo nič manjkalo. Saj še oblasti, katera jim zapovedujejo v imenu vsemogočnega Boga, pravičnega sodnika, ne ubogajo, kako li bodo radi ubogali oblastnike, katere bi postavila večina proti volji manjšine? To so sanje!

4. Četrta lepa obljuba socijalnih demokratov je, da bodo imeli raj na zemlji. Zaničljivo govorijo, da nebesa prepuščajo „angelcem in vrabcem“, sami pa hočejo imeti raj na zemlji. Upajo torej, da bodo enkrat vsi ljudje srečni in blaženi na zemlji. Kak bo ta raj? Ljudje bodo imeli vsega, česar bodo hoteli.

Poglejmo to obljubo od bliže! Ljudje bodo imeli vsega, česar bodo želeli. Česa? Jedi, pijače, obleke, stanja, životne naslade, pa tudi šole in učenosti. Kdo bo dal vsega tega? Zemlja. Evo zopet prazno upanje! Naša zemlja je v resnici taka, da sama od sebe rodi trnje in osat, sladko sadje, rumeno pšenico in iskro vino pa rodi, če jo s trudom obdelavamo. Brez muke ni moke. A tudi pri največjem trudu ne bo zemlja nikoli toliko navrgla, da bi ljudje

imeli vsega, česar si bodo poželeli, ampak rodila bo po priliki toliko, kolikor bodo ljudje zadelali vanjo, t. j. nikoli veliko več ko za potrebo. Tako je bilo in tako še bo človeško življenje: s trudom so bodo ljudje preživljali, brez truda pa bodo stradali. —

Ali recimo, da bi zemlja res toliko rodila, da bi ljudem pri malem trudu preostajalo vsega, raja vendar ne bo na zemlji. Saj vendar bodo na svetu kakor zdaj boleznini in nesreče.

„Bolezni in nesreče izvirajo iz siromaščine in zatiranja“, oglasijo se socijalni demokratje.

Ne vse, tovariši moji. Nekatere bolezni in nesreče izvirajo res iz siromaščine ali ne vse. Če bi torej v vašem obljubljenem rajju prenehale nekatere bolezni, vse bolezni in nesreče ne bodo prenehale. Večina bolezni in nesreč izvira iz greha, iz nečistosti, iz pijančevanja, iz požrečnosti, iz nevoščljivosti, iz maščevanja in jeze itd. Če torej gledamo na telesno srečo, zemlja ne bo nikoli raj. —

Zdaj pa še pogledimo, kakšen raj bo imelo človeško srce, ne umrjoča duša. Vi sicer tajite neumrjočo dušo, vam je človek žival, ali vendar čisto navadna žival tudi vam ni. Človek ima nekaj v sebi, kar imenuje srce, dušo, duha, v srcu ima čute in želje, v duhu misli in načrte. Tega ni mogoče utajiti. — Človek torej ne more biti srečen, ako ni njegovo srce mirno, ako nima čiste vesti, ako ne uživa spoštovanja in ljubezni od ljudi, ako je obsojen živeti s hudobnimi ljudmi. Vprašam vas: V vašem obljubljenem rajju bode li človek imel vse te lastnosti? Če si to obetate, jako se motite in vaše obljube so prazne. Ljudje ne bodo nikoli angeli, ne bodo nikoli vsi dobri, nikoli vsi eden drugemu vdani v odkritosrčni ljubezni, vedno bo na svetu greh, krivica, nevoščljivost, nepokorščina, nevhvaležnost, jeza, lenoba, ošabnost, nečistost, to se pravi: na svetu bo vedno pekel in ne raj. Treba bi bilo ustvariti človeka iz druge ilovice nego je bil upodobljen Adam in njegovi otroci, da bi smeli pričakovati bolji rod. Sedanji Adamov rod

je grešen rod, kateri torej ne more imeti raja na zemlji ampak pokoro in trpljenje.

III. Pogubne posledice.

Znamenja so slaba, obljube so prazne, pogledimo si še nekatere posledice socijalističnih nauk. Poglavitne posledice bodo:

1. vere in cerkve ne bo več;
2. države in oblasti ne bo več;
3. družine ne bo več;
4. prostosti in moštva ne bo več.

1. Vere in cerkve ne bo več. Socijalni demokratje tajijo Boga in zasmehujejo božje nauke. Te brezbožnosti so se naučili od liberalcev. Mi obsojamo z vso močjo in srdom to bogotajstvo, ali ne zdi se nam pravično, da hočejo vlade in stranke ostro pokoriti socijalne demokrate radi tega, ko vendar iste vlade in stranke še bogato plačujejo vseučilišne profesorje za take brezbožne nauke. To je dvojna mera in socijalni demokratje se po pravici pritožujejo. Gospoda, zlasti judovska, sme izpodkopovati in zasmehovati božje nauke in je za to še plačana, siromake pa tirajo v zapor. To je hinavščina in farizejstvo!

Pomislimo pa, kako pogubno bo bogotajstvo za človeštvo. Kdo bo krotil strasti brez strahu božjega? Še strah večne kazni ni mogel vselej zadržati zlobne roke, kako li bodo mogli „voditelji zadrug“ brzdati hudobijo brez strahu božjega? Bodo li vpejli tako stroge človeške kazni, da bodo hudobni ljudje ubogali vsaj iz strahu časnih kazni in opuščali slabo? Toda kolikokrat bodo lahko izvršili zločin na skrivnem? In pa, kje bo za take strogo kaznovane ljudi raj na zemlji? —

Pogubno je bogotajstvo tudi za to, ker jemlje človeku veselo upanje za grobom. To upanje je pri veliki večini ljudi edino, katero je tolaži. To upanje je življenje človeštva, brez tega upanja mora obupati. Bogatini in dobro preskrbljena gospoda seveda tega

onkraj groba. Oni trenutek pač ni več daleč. Prosim molite!

In res usodni trenutek ni bil več daleč; kmalu potem, ko je bolnik prejel tolažila sv. cerkve ganjen s solznimi očmi, ga je poklical nebeški oče k sebi. A na obrazu mrtveca so ostale poteze tihe zadovoljnosti.

Ako si, ljubi bralec, želiš tako smrt, živi tudi ti priprosto, kakoršne so ravno tvoje stanovske razmere. Bodi zadovoljen s tem, kar ti pošlje Bog. In to premore vsakdo.

Zadnje tovariševe besede.

Leopold in Francišek sta bila malo ne domačina, a bližje sta se spoznala še-le pri vojaki. — Leopold je bil vedno vesel in približno lahkoumen, Francišek pa nasprotno je bil vedno resnoben.

Ob nedeljah, včasih tudi delavnikih sta stopila skupno na čašo piva, kar je bilo veseljaku Leopoldu mnogo ljubše nego molitev in cerkev. Bil je sicer tudi on katoličan ali mlačen kristjan. Koliko-

kakor prodajati kos za kosom. Od vsega, kar mu je še ostalo, bili ste dve pili in jedna sekira — orodje, s kojim si je služil kruh in se ril skozi življenje že od mladih nog. Vse troje je viselo obešeno na nasprotni steni, tako, da je bolnik lahko vse videl. — Globoko v srce se je zasmilil nesrečnež duhovniku — za takega ga je namreč imel — začel ga je torej tolažiti.

„Prijatelj“, reče mu, „pač imate vzrok, da zahvalite Boga, ker vas hoče rešiti iz te solzne doline, kjer niste gotovo nič dobrega vžili, nasprotno pa, kolikor morem soditi, ste prav nesrečno živeli.“

„Ne tako, gospod župnik“, odvrne v veliko začudenje duhovnikovo bolnik. „Motite se, moje življenje ni bilo nesrečno, vsaj jaz ga nikakor tako imenovati ne morem. Le poslušajte me in prepričan sem, da mi bode te pritrtili. — Zivel sem zadovoljno, čez svoj stan se nisem pritoževal nikdar. Tiho in mirno so se obravnavali dnevi mojega življenja; zavisti in jeze nisem poznal. Vesel sem šel zjutraj na delo, z veseljem sem ga čez dan opravljal in zadovoljno sem se zvečer

vračal k mirnemu nočnemu počitku. Z onim-le orodjem tam na steni sem si služil vsakdanji kruh; dovolj mi je bilo, in srčno sem zahvaljeval Boga za-to. Zdrav sem bil vedno; zadovoljeval sem se s svojo hrano, bogatih obedov si nisem nikdar želel. Ako bi še enkrat ozdravel, zahvalil bi Boga, zopet bi delal in upam, da bi ravno tako srečno in zadovoljno živel, kakor pred boleznijo.“

Duhovnik skoraj ni vedel, kaj naj reče umirajočemu, ki je bil v vsej svoji revščini tako zadovoljen, v svojih bolečinah tako potrpečljiv. Bil je v nemali zadregi. Šele čez nekaj časa reče: „Pa če tudi v življenju, kakor pravite, niste bili nesrečni, morate biti pripravljeni, ako je božja volja, je zapustiti.“

„Pripravljen sem popolnoma, velečastiti“, je odgovoril bolnik z mirnim glasom in skoro z veseljem obličjem. „Upam, da bom, kakor sem kot kristjan živel, kot kristjan z božjo pomočjo tudi umrl. On, ki mi je v življenju storil toliko dobrega, me bo pripeljal tudi sedaj skozi temna smrtna vrata v boljše življenje

LISTEK.

Kje je našel srečo?

(Po nemškem K...n.)

V mislih imam pravo srečo. Koliko jih je, ki je ne najdejo, ker jo iščejo tam, kjer se je ne more vdobiti. — Pred nekaj leti so poklicali duhovnika v pozni nočni uri k obolelemu dninarju. Tam v skrajnem predmestju je stanoval v mali, podstrešni sobici. Mnogo jih je že obiskal osiveli župnik, mnogim je že donesel Najsvetejše na dom, kot zadnjo popotnico v novo, boljše življenje, a v tako borno stanovanje je težko že kedaj stopila njegova noga. V kakoršno je prišel ta večer. Tam ob desni steni je ležal upadel mož zagorelega obraza na siromašni slamnati postelji. In to je bilo vse, kar se je vdobilo v sobi. Ne mize, ne stola, niti kakega drugega pohištva ni bilo videti. Neizprosna beda in bolezen praznili sta stanovanje, dokler ga nista izpraznili. Sedaj je bilo treba plačati zdravnika, sedaj zdravila, kmalu na-to stanarino, zraven tega nič zasluzka — torej ni ostalo nič drugega,

ne čutijo, ker uživajo in se veselijo, ali zagrenelo bi jim to veselje, ako bi imeli srce in bi s pesnikom pomislili, da „jokajo se milijoni, da eden le se veseli“.

Kaj bodo dali socijalni demokratje delavskemu ljudstvu, ako mu res vzamejo to upanje? Druzega ne ko nekoliko krajcarjev več plačila. To bo torej ves raj? To bo utolažilo srce človeško? O nesrečno tako človeštvo, ki ne bi imelo drugih vzorov in nad! Kdo se bo boril in krotil strasti za tako majhno plačilo? Kdo se bo žrtvoval na bojnem polju ali v bolnišnicah ali v drugih človekoljubnih zavodih za nekoliko krajcarjev? Kdo bo sploh prenašal težo življenja leta in leta za nekaj krajcarjev?

Zgodovina sicer ne pozna narodov brez vere, brez Boga, brez nekega strahu božjega in nekakšnega upanja po smrti in zato si je sploh težko misliti, kakšno bo to novo človeštvo brez vere in upanja, toda pred krščanstvom so bili božji nauki zbljeni in upanje večnega življenja je zelo stegneno. Živeli so torej, če že ne brez vere, vsaj brez prave vere. Vprašam: kakšno je bilo tedaj stanje človeškega rodu, zlasti ubožnega ljudstva? Bilo je silno žalostno in že spomin onih časov je krščanskim narodom strašen. Zgodovina bodi nam torej učiteljica prihodnosti. Ne želimo si nazaj starega barbarstva in ne paganskega obupa, ne želimo si časov brez vere in Boga, brez strahu božjega in brez vesellega upanja po onstran te solzne doline!

Možje slovenski! Če vam pride kdo obetat bele gradove, pa ne spoznava Jezusa Kristusa in ne posluša njegove cerkve, vedite, da so oni svetli gradovi postavljeni v oblake in njegove obljube le prazne sanje! (Dalje pride.)

Politični pregled.

Državni zbor. — Poslanska zbornica je vsprejela te dni zakonski načrt o odpraviteljske kupčije z žitom. Potem je sprejela tudi vladno predlogo glede delavskih stanovanj. Pri tej točki je govoril poslanec dr. Žitnik in je razpravljal socijalno in zdravstveno važnost takih stanovanj in je zahteval, da občine in delodajalci podpirajo kredit delavskih stavbinskih društev.

V pondeljek je interpeliral dr. Šuštersič in tovariši vladno v zadevi južne železnice. Daszynski je interpeliral vladno glede izgradnje v Lvovu ter ojstro napadal oblasti in vojaštvo. Min. preds. je odgovarjal v pondeljek in torek ter branil pred napadi oblasti, posebno pa vojaštvo, ki ni drugzaga storilo kakor svojo dolžnost.

Včeraj se je zasedanje pretrgalo, danes se je sešla v Budimpešti zopet avstrijska delegacija, ki dokonča svoje delovanje najbrže do 9. t. m. in se 10. zopet snide poslanska zbornica, ki zaključuje svoje sedanje zasedanje najbrže do 14. t. m.

Obnovitev trozveze. — Grof Goluhowski je pred nekaj dnevi izjavil z vso določnostjo, da je obnovitev trozveze gotova stvar. To je pojasnil tako temeljito, da italijanskemu zunanjemu ministru ni preostalo prav nič drugega, nego to obnovitev v polnem obsegu potrditi. Vendar pa je neka razlika mej izjavama obeh zunanjih ministrov. Mej tem ko namreč grof Goluhowski trdi, da se je trozvezna pogodba vsprejela in obnovila popolno nepremenjeno, izjavlja mi-

nister Prinetti, da se sedaj ni sprejela v pogodbo nobena določba proti Franciji. Vsakomur pa je znano, da so se v prvotni trozvezni pogodbi spominjali tudi Francije. To je torej dokaz, da so se velesile dogovorile o nekaterih premembah.

Izgredi v Lvovu. — Zidarji, katerih je v Lvovu vse polno, stavkajo že dlje časa ne da bi se zamogli sporazumeti s svojimi gospodarji in podjetniki.

V pondeljek popoldne se jih je zbralo veliko število na strelnem trgu ter so hoteli prirediti neko demonstracijo. Ravno takrat pa je prišla proti njim vojaška stotinja vračajoča se z vaj. Zidarji so mislili, da koraka ta stotinja proti njim z namenom, da jih razžene. Zato napadli so vojake s kamenjem. Vojaki so seveda se koj branili kaj pada s puško in začeli streljati, na kar je začelo vreti po celem mestu ter so se začeli zidarjem pridruževati razni drugi delavci. Policija poklicala je na pomoč še drago vojaštvo in najprej husarje. Ker je iz nekega okna nekdo na husarje iz revolverja streljal, začeli so tudi husarji rabiti orožje, namreč sablje in revolverje. In kmalu so se razširili izgredi po celem mestu. Po uradnih poročilih je bilo ranjenih 14 civilistov in 10 husarjev, smrtno novarno ranjen je bil eden civilist. Po privatnih poročilih pa znaša število vseh ranjencev okolo 200, od katerih je baje že pet podleglo ranam. Stavka in izgredi nadaljevali so v pondeljek po noči in v torek. Na več krajih po mestu so razbita okna.

Razburjenost je velika in v Lvovu so socijalisti razglasili generalni štrajk.

Kreta se združuje z Grško. — V grških vladnih krogih, še bolj pa v krogih krečanske skupščine so prepričani, da bo Kreta kmalu združena z grško zemljo in rešena turške vrhovne oblasti. Seveda se to ne zgodi letos in bržkone tudi še ne prihodnje leto, marveč šele tedaj, ko poteče lansko leto pričeta nova štiriletna doba vladanja princa Jurija. Po preteku te dobe bo nadkomisar odložil svojo čast, Krečani pa se priklopijo Grški.

Vojna v južni Afriki — končana. — Brzjav prinaša veselo vest, da je mir v južni Afriki konečno sklenjen. Londonskemu vojnemu ministerstvu je brzojavil Kitchener da so dne 30. maja t. l. podpisali v Pretoriji zapisnik, na katerem so označeni mirovni pogoji, naprej vsi burski odposlanci ter kapski guverner Milner in Kitchener. Ko je tabrozjavka dospela v London in so jo razglasili vsi listi, zavladalo je med prebivalstvom neopisno veselje. Neštivilne množice so se valile pred vojno ministerstvo in druga javna poslopja. Lordmajor londonski je razbalkon mestne hiše razglasil neštivilnim množicam, da je mir sklenjen. V ljudstvu je zavladalo veliko veselje; po vseh ulicah in cestah so hodili ljudje in prepevali narodne pesmi. Orjaški plakati po vogalih hiš naznanjajo veselo novico in listi se v navdušenih člankih pečajo z zadevo. Skoro vsi pišejo da je imela Anglja v Burih najhlabrejšega sovražnika, a da bode tudi v dobi miru vedela pokazati Burom, da zna biti plemenita.

Novice.

Tridnevica v čast presv. Srcu Jezusovemu. — V stolni cerkvi se bo obhajala jutri t. j. v petek, v soboto in

jakov mrtvih in ranjenih po tleh. Toda zmaga ni bila še odločena. Naenkrat zasliši Francišek svoje ime klicati. Pogleda okoli in vidi veseljaka Leopolda zadetega od kroglice ležati na tleh. Pristopi k njemu in Leopold odpre še enkrat svoje vže steklene oči in vzame roke razrano, ležečo malo pod srcem. Ko je kri močno tekla iz rane, pritisne spet roki na njo. Kako rad bi mu bil pomagal zvesti tovariš, ali ni mogel.

Zopet zadone trombe in zovejo na neval, Francišek je moral naprej, naprej. Umirajoči mu je hotel še enkrat podati okrvavljeno desnico, ali s pretrganimi besedami mu je mogel še zašepetati: „Ako znaš moliti, — Francišek, — moli — moli — za me!“ Dalje ni mogel govoriti in Francišek je moral naprej!

Zadnje besede so se na trdnjavo navaljujočemu tovarišu globoko vtisnile v srce in cele ure je kleče molil, ko je bil spet prost, za dušo ranjcega tovariša, kateri je gotovo zadobil milost v Gospodovih očeh. C.

nedeljo tridnevica v čast presv. Srcu Jezusovemu v slovenskem jeziku. Vsaki dan bo ob 5. uri zjutraj sv. maša pred izpostavljenim sv. R. T.; po maši bodo litanije presv. Srca in govor.

Imenovanje. — Predsedništvo trž. nadsodnije imenovalo je sodnega vežbenika Franca Vidmarja avskultantom.

Smrtna kosa. — Dne 30. m. m. je umrla v Gorenji Branici Ivana Kodrč rojena Mahnič, sestra krškega škofa g. dr. Antona Mahniča in sicer naglesmrti vsled kapi v starosti 42 let. — 28. m. m. pa je umrl istotam in tudi vsled kapi posestnik Janez Fabjan, strije sodnika Matije Fabjana v Kobaridu. — V nedeljo dne 1. junija je v svoji vili v Barkovljah pri Trstu umrla gospa Natalija Truden v 66 -letu svoje starosti. Gospa Natalija Truden je bila soproga uglednega slovenskega trgovca in bogataša v Trstu ter mati odlične slovenske družine. Bila je rodoljubka v polnem pomenu te besede.

N. v m. p. l

Odlikovana prijateljica Slovencev. — Vseučilišni profesor gosp. dr. J. Tumpach je imenovan kanonikom stolne cerkve sv. Vita v Pragi. — Krakovska akademija znanosti je imenovala vseučilišnega profesorja dr. Marijana Zdziechowskega svojim dopisujočim članom in sicer v filološkem oddelku. Mnoge slovenske prijateljice teh dveh Slovencev tako prijaznih učenih Slovanov bode ta vest gotovo razveselila.

Vladika Strossmayer obhaja 5. avgusta letos 60 letnico, odkar je imenovan doktorjem teologije.

Za „Alolzjevišče“. — Preč. gosp. Ign. Leban 10 K, preč. g. Ed. Štrekelj 4 K, „Tolminska hranilnica in posojilnica“ 90 K, Jernej Kopač svojo nagrado od „Krojaške zadruge“ 10 K. Bog stotero povrni!

Centralna posojilnica je imela dne 31. maja 484,772 K hranilnih vlog ter 21.400 K glavnih deležev. Razposojenega je bilo na menice 175,098 K, na vknjižbo 315,061 K. Vseh posojil je bilo tedaj za 490,159 K.

Zadeva Stelè. — V pondeljek se je vršila pred tukajšnjim okrožnim sodiščem kazenska razprava proti bivšemu pevovodju narodno-naprednega pevskega in glasbenega društva in pa proti mladenci Hlede in Komel iz Kronberga. Toženi so bili radi grdih nenravnih dejanj na podlagi § 129 b. Steleta je zagovarjal dr. Rudolf Gruntar, Komela pa dr. Alojzij Franko. (Hlede ni imel zagovornika.) Stelè, bivši pevovodja „naprednega“ pevskega in glasbenega društva v Gorici je bil obsojen na dva meseca zapore, Hlede na jedno leto težke ječe, Komel je bil pa oproščen.

Stelè je bil obsojen v smislu § 523. Pri obravnavi je bilo namreč šest prič. Nekateri teh prič n. pr. fotograf Jerkič, ki je bil oni kritični večer s Stelètom v gostilni v Kronbergu, v kraju namreč, kjer so se vršila ona grda dejanja, so trdile, da je bil Stelè popolnoma pijan, druge priče pa so trdile da je bil Stelè trezen. — Ali ker se je sodni dvor, kakor kaže razsodba, nagnil k mnenju prvih prič, zato je bil Stelè sojen na podlagi § 523. Ali Steletu je bilo kaznjivo dejanje, zapopadeno v § 129 b. kaz. zak., dokazano, kaznovan pa je bil na podlagi § 523. ker so se sodniki nagnili k mnenju onih prič, ki so trdile da je bil Stelè popolnoma pijan in bi bil potemtakem v § 129 b. kaz. zak. zapopadeno kaznjivo dejanje izvršil v popolnoma pijanem stanju. To se nam je zdelo potrebno opomniti zaradi tega, ker hoče „Soča“ slepiti svoje čitatelje s tem, da pravi, da je bil Stele obsojen samo zaradi pijanosti. Potemtakem, ako bi šlo to po „Sočino“, bi moral vsaki pijanec biti obsojen na dva meseca zapore. Če pogledamo ob nedeljah proti večeru po naših mestnih ulicah, ko se vračajo meščani z dežele, bi si lahko mislili, da bi morala policija pri mestnih uhodih čakati, da zajame razne izletnike, ki merijo cesto z ene strani na drugo in na katerih se pozna, da so se pregrešili proti „Sočinem“ § 523. In kdo ve, da ne bi ta sreča doletela celo pisca „Sočinega“ poročila!

Pojte rakom žvižgat, nesramni farbarji!

Sicer naj pa še dodamo, da tisti, ki Steleta poznajo, pravijo, da ni udan pijanosti.

Tej razpravi je predsedoval dežel-nosodni svetnik Smarda.

Pogum velja. — Ko sem strmo čital v zadnjem „Pr. L.“ dolgo rajdo prepleh izrazov („epitheta ornantia“ zbljenih možjan), s katerimi ometava Gabrščekova „Soča“ našo častito duhovščino, domislil sem se na mah necega odstava v pridigi o. Ivana svetokrižkega pripovedujočega o sv. Lovrencu. Dotični odstavek slóve:

Po sporočilu Plutarhovem je imeval Lukul na svojem dvoru posebne obednice, v kojih je gostil svoje prijatelje. Vsaka obednica je imela posebno imé, pa tudi napis na vratih, ki je povedal, koliko krožnikov ali „riht“ se sme v vsakej pripraviti. Jedni izmed obednic, in sicer največji in najlepši, je bilo imé Apollo. Če je tedaj Lukul ukazal, da hoče danes v tej ali onej sobi obedovati, so kuharji takoj vedeli, koliko krožnikov bo treba. Kadar je pa rekel, da hoče „in Apolline“ t. j. v Apollini sobani jesti, takrat so morali kuharji vse, kar so najboljšega vedeli in znali, pripraviti, ker v tej obednici je gostil svoje najljubše prijatelje. Takó nekako je gostil tudi Gospod Bog svojega prijatelja sv. Lovrenca, kojemu je pripravil na razbeljenem ražnji toliko različnih vrst muk, kolikor so si jih mogli umisliti rabelji sami. Zato je bil sv. Lovrenc — po besedah sv. Avguščina — popolnoma nasičen in tako razveseljen, da sploh ni počutil nobene muke.

Kakor nekaj Lukul svoje najbolje prijateljice in kakor Gospod Bog sv. Lovrenca, gostijo tudi slavni „Sočini“ uredniki — si licet comparare — našo častito duhovščino, in izmed te zlasti nekatere najbolj in priljubljene osebe in Apolline t. j. s toliko gostoljubnostjo — se vé ob polnih naprednjaških shrambah in kletéh, — da ji skoro ni primere širom svetá. To že niso več krožniki ali sklede, nego celi koši potic ter izbranih najredkejših slaščic, napojenih najfineše Gabrščekove malvazije. Spomni pa naj se pri tem častita duhovščina še enkrat sv. Lovrenca, v kojem je vročina ljubezni božje tako sijajno premagala elementarni plamen, da še zdaj — po besedah sv. Gregorija Turoneškega — zapusti svoje prebivališče nebeško vsak petek ter gre tolažiti v vice verne duše, od katerih nekatere odpelje v nebesa. Tako naj tudi častita duhovščina kljub vsem naprednjaškim „ražnjem“ in „jermenom“ podvoji svoje delo, da se čim prej do grla nasitijo kruti rabelji naše vere, rabelji našega národa. Pogum torej, pogum! Duhovščini pa priskočimo na pomoč vsi dobro misleči, da skupno še za časa razpršimo v zrak peklenške nakane naših stoletnih sovragov in njihovih zaveznikov domačih Judežev in Efižaltov. Dixi.

Slovesen pogreb vojaka. — 27. m. m. se je vršil pogreb onega nesrečnega nadtopničarja Dinacherja (Lajnaherja?), o katerem smo poročali, da je bil po nesreči zadet v hrbet od puške, katera se je sprožila pri basanju topničarju Sedelčiču na straži pri topničarski vojašnici. — Pogreb so priredili častniki in vojniki topničarji kar najslavesneje. Mrtvaški voz je bil ves obložen z vencí, katere so darovali častniki in tovariši nesrečnega. Pogreba so se udeležili tudi vsi častniki in vojniki tu garnizujočega topničarskega polka in kar je bilo nekaj posebnega, vojniki spremili so mrtvega tovariša notri do groba. Pogreb je bil jako ginljiv in se ga je udeležilo tudi mnogo drugega občinstva.

Dezertiral je neki Štefan Sussnig, topničar pri tuk. topničarskem polku. Prišel je domov k starišem, ki stanujejo v ulici Formica ter jim rekel, da je dobil dopust, da sme obiskati svojo teto, bivajočo v Campolungu v Furlaniji. Preoblekel se je v civilno opravo, vojaško pa je pustil doma. Ko je vojaška oblast to zvedela, vzela je opravo, vojaka pa išče.

Ciganka tatca. — Pred nekaj dnevi je zmanjkala suknja v neki hiši na Corsu. Sum je padel koj na neko ciganko in sum je bil opravičen, kajti prepričali so se, da je to sukno ukradla 26letna ciganka Tona Ruzier. Ciganka je prišla v hišo s pretvezo, da hoče prorokovati iz kart sročiti neki služkinji in je to priliko uporabila, da je ukradla sukno.

Pri tej priliki moramo omeniti, da prihajajo od vseh strani velike pritožbe proti ciganom, katerih je čedalje več v našem mestu in zlasti po okolici. Ljudje pripovedujejo, da so cigani tako nadležni, da človeka ne puste, da bi šel svojo pot, otroci ciganov kar na kolena padajo pred človeka in mu zapirajo pot z raznimi predrznostimi. Tudi po hišah jih

je dovolj, kjer pazijo na prilike, da bi kaj izmaknili. Vsled tako predrznega nastopanja ciganon človek ne bode skoro več varen iti na sprehod ni sam ni z otroci. — Opozarjamo kar najnujnejše politične oblasti, da store proti temu nastopanju ciganon kar velevala dolžnost ter se varuje ljudstvo pred to nadležno druhaljo.

Izmšljen napad! — Nekateri listi so poročali, da je bila v nedeljo na potu na Sv. Goro oropana neka gospodična iz Trsta. Zdaj pa pravijo, da se ta napad ni izvršil ter da je bil najbrže izmišljen in pravijo tudi, da hode sodna oblast proti dotični gospodični postopala.

Vojasko veteransko društvo za Goriško in Gradiščansko je imelo v nedeljo svoj letni občni zbor, pri katerem se je izvolilo novo načelstvo za triletno dobo 1902—1905. In sicer so bili jednoglasno izvoljeni predsednikom Anton Jacobi, podpredsednikom Ivan Trošt in Josip Pallich pl. Caarburg, tajnikom Artur Živic pl. Schivitzhoffen in Just Piščanc, denarničarjem pa Janko Simčič. Odborniki: Karol Bauer, Vincencij Bielezky, Alojzij Božič, Edvard Braunitzer, pl. Brandler, Anton Fon, Matija Kofol, Andrej Kopač, Josip Lasič, Rajko Leeker, Gregorij Marinac, France Pirc, Viljem grof Puppi, Ivan Zavnik, Ferdo Schwarz in Miha Zvetrežnik; pregledovalci računov: France Gridl, Anton Rijavec in France Stermolč. — Predsednik Jacobi je na kratko ponovil glavne dogodke preteklih treh let, iz katerih je razvidno, da društvo v vsakem obziru napreduje. — Vlado je zastopal c. kr. namestništveni svetnik in vodja goriškega okrajnega glavarstva, visokorodni gospod Henrik grof Attems-Heiligenkreuz. Ko je predsednik naznanil, da je ta pristopil k društvu kot častni in podporni član, pozdravili so ga zborovalci z gromovitim „živio“!

Mesto vrabca zadel človeka. — Neki gospod takaj v mestu si je preganjal dolgi čas s tem, da je streljal ptice s takozvano puško „flaubert“. Prigodilo se je pa, da je drobna kroglica mesto ptice zadela v vrat nekega človeka, ki se je mimo vrta sprehajal. Dobro, da je imel dotični debel močan ovratnik in je ostalo le pri strahu. Ta slučaj se je naznanil dotični oblastnji, ki je omenjenemu gospodu sekvestrirala ptičjo puško.

V Ločniku, kjer so dozdej razsajale ošpice, je ta bolezen prenehala in je šola, ki je bila zaradi tega zaprta, zopet pričela.

Zdravillšče v Gradežu. — Morske kopeli v Gradežu se odpró 1. julija t. l. Število otrok, ki se bodo tam kopali, znaša letos 250 in to z Goriškega, iz Gradca, Dunaja in iz Ljubljane. V tem kopališču se nahaja 40 postelj, katere vzdržujejo dobrotniki. Na vsaki teh postelji je zapisano ime dotičnega dobrotnika.

Nesreča. — Jož. Stanta, 20leten mladenič iz Bilj služil je v laškem Gradišču. Ko je pret. soboto spravljaj seno pod streho, prišli so k njemu trije tovariši ter ga zvabili v gostilno; mesto vina so naročili žganje. Stanta ga je precej spil, šel domu ter zaspal na dvorišču blizu Soče; med spanjem je pa padel — v Sočo; od sobote ga pogrešajo.

Nevihita. — Iz Črnič nam poročajo, da je razsajala tam v terek okolu poludne huda nevihta z gromom in bliskom, ki je prizadejala poljskim pridelkom še precej škode. Neko žensko nahajajočo se na plju, je strela precej osmodila.

Z Livka. — Z žalostnim scem javljamo, da nas je zapustil dne 3. junija t. l. obče spoštovani gospod kurat A. Mesar, ki je bival med nami skoraj trinajst let in je veliko dobrega storil za našo občino in za čast božjo. On je neumorno deloval med nami in v svojo požrtvovalnostjo kot uzor pravega dušnega pastirja. Zatorej smo ga pristrčno ljubili, le peščica liberalcev so ga črtili in sovražili in med njimi je bil najhujši nasprotnik „napredni“ župan.

Zatorej mu je po „naprednem“ programu zaklical v slovo nekaj, česar bi ne pričakovali iz ust nobenega pametnega župana. Mi pa kličemo g. kuratu v slovo žalostnega srca: Z Bogom! Bog vas živi, blagi duhovnik, še mnoga leta in upamo da se bomo še kedaj videli če ne tukaj v tej solzni dolini pa tamkaj gori nad zvezdami. Zatorej vam zapojemo v slovo:

Beseda najmilejša

Olajša ki slovo,

Je „z Bogom!“

Beseda najbritkejša

Ki nam rosi oko,

Je „z Bogom!“

Spomin neizbrisljivi

Naš duh ki okrepeča

Je „z Bogom!“

V slovo ko glas čutiljivi

Zamolko šepeta

Je „z Bogom!“

Sladkost in hrepenenje

V osrčji obudi

Tak „z Bogom!“

Da pride kdaj svidenje

Nam upanje rodi

Le „z Bogom!“

Livčani.

Na njegovo mesto je prišel pa preč. gosp. Franc Knavs. Sprejeli smo ga z velikim veseljem in se nadejamo da bode v sredi med nami kod pravi pastir in učitelj. Zatorej vam kličemo vsi:

Vi nas vodite,

Pred nami hodite,

Za vami pojdemo,

Srce velja!

Šebreljska štedilna posojilnica je imela prometa leta 1902 v mesecu januarju K 4924-19, v mesecu februarju K 13616-60, v mesecu marcu K 12815-35, v mesecu aprilu 15039-14, v mesecu maju K 6825-52. Vsega prometa skupaj v prvih petih mesecih je bilo K 53.220-80.

Z Barke pri Divači se nam piše, da imajo sedaj tam marljivega in častivrednega dušnega pastirja, kateri zasluži, da ga spoštuje vsakdo. Oglejmo si nekoliko olepšavo cerkve. Koliko se je v tem oziru storilo v kratkem času, odkar on pastiruje tukaj. Z njegovo in s pomočjo drugih darovalcev smo si kupili lepo šolsko zastavo, par lepih svetilnikov, lepo ogrinjalo na leco, strežnikom novo obleko itd. Neimenovana oseba z divaške postaje je darovala lep venec na monštranco in na tabernakel. Bog ji povrni in sv. Kancijan zaščitnik tuk cerkve! Tudi z g. učiteljem smo popolnoma zadovoljni.

Novo šolsko poslopje bode tudi v kratkem dovršeno, delo pri zgradbi se redno vrši, za kar gre vsa čast vrlima podjetnikoma. Mogoče bode še ta mesec skončana. Bog daj! Nadejati se je, da pride ob času blagoslovljenja več njih katerim je za šolo. Lepo bi bilo, da bi prišel tudi zastopnik deželnega šolskega sveta iz Trsta. Vidi se torej, kako lepo se vse sponaša, kjer delujeta duhovnik in učitelj složno, kakor ravno pri nas. Bog ju živi!

V naši občini se je dne 31. maja tudi sklenilo, da se začne s prepotrebno upeljavo novega vodovoda in vodnjaka. Dobro bi bilo, da bi pristojne oblasti delale na to, da se ta vodnjak napravi na primernem kraju in ne morebiti v gneči. Najpripravniji prostor bi bil po mojem mnenju nasproti vasi, kjer je že mnogo izkopanega. — Slavno sezansko okrajno glavarstvo se prosi, da bi podpiralo pri visoki vladi našo prošnjo za podporo, ker stroški bodo veliki.

Glasba. — Namerujem izdati 26 cerkvenih pesmi od sv. Obhajila za moške z bore, katere mi je visokočastni k. nš. ordinarijat z dopisom dne 2. junija št. 1600 glede besedila in glasbe hvalno priznal ter mi z ozirom na to, da nedostaja našim moškim zborom slična zbirka primernih, lahko izvedljivih ter v cerkvenem duhu uglasbenih, pesmi, radovoljno dovolil natis.

Ker pa stvar zahteva denarja, zato vljudno vabim slavna cerkvena predstojništva, da se mi blagovolijo odzvati, koliko iztisov da bi potrebovala. Na naročnikih je ležeče, da-li delo izide. Jaz ne iščem dobička; a na to moram paziti, da materijalne škode ne trpim.

Odličnim spoštovanjem

Danilo Fajgelj,

Gosposke ulice, št. 14.

Preprečena nesreča na južni železnici. — V nedeljo 25. m. m. bi se bila blizu Rakeka pripetila grozna nesreča, da nista vzroka še o pravem času zapazila in odstranila dva vestna čuvaja. Neki zlikovci so nameravali brzovlak ki z največjo bitrostjo vozi proti Ljubljani, vreči s tira in čez veliki napis ob progi. Ako bi se bila nakana posrečila, bi se bil vlak prevrnil v globočino in bi se bilo mnogo ljudij pobilo, vlak pa bi se bil razbil. Zlikovci so namreč položili na tir več pragov, nad katerimi bi bil vlak

skočil s tira. Čuvaja sta pa pred prihodom vlaka obhodila progo in k sreči zapazila hudodelstvo. Njima je zahvaliti, da ni mnogo ljudij izgubilo življenje. Preiskave se vrše, vpraša se pa ali uprava južne železnice nagradi omenjena skrbna čuvaja kakor zaslužita?

Zavod sv. Nikolaja v Trstu, katerega so ustanovile tržaške Slovenke za brezposelne služkinje in katerega vodi požrtvovalno gospa M. Škrinjar, je imel v preteklem poslovnem letu dohodkov 3244 K 44 h in stroškov 1/34 K 30 h. Od ustanovitve zavoda, t. j. oktobra 1898. pa do konca leta 1901 je bilo vsprejetih v zavod 1783 deklet. In sicer leta 1898. od oktobra pa do konca decembra 761, leta 1899. 401, leta 1900 607 in leta 1901 699. Te številke so v jasen dokaz, da zavod napreduje.

Novi dalmatinski namestnik. — Kakor se poroča, je novi namestnik v Dalmaciji baron Handl ob svojem nastopu prepotoval jeden del svojega upravnega okrožja in je bil o tej priliki od prebivalstva prijazno sprejet. — Poroča se, da se je baron Handl že toliko priučil hrvatskemu jeziku, da je povsodi imel nagovore v jeziku naroda Dalmacije ter je tudi držal napitnice v hrvatskem jeziku.

Svoji k svojim! — „Croatia“ zavarovalna družba v Zagrebu otvorila je glavno zastopstvo za celo Istro, Gorico, Trst in Dalmacijo v Pulju ter je pričela poslovati. Glavno zastopstvo je prevzel gosp. Lacko Križ, ravnatelj isterske vinarske zadruge. Z veseljem objavljamo to vest ter priporočamo vsakomur najtopleje to naše domače podjetje, katero bode v smislu svojih pravil polovico vsakoletnega dobička prepustilo v javne svrhe onih pokrajin, v katerih deluje, a bode drugo polovico porabilo za znižanje premij svojih družnikov.

Tako ne deluje nobena druga družba marveč nabira denar in ga odnaša iz naših pokrajin. To dejstvo naj vsakdo uvažuje in po svoje podpira ta naš domači zavod.

Ženske čuvaje namerava nastaviti ravnateljstvo južne železnice. Kakor znano, so bile dosedaj na železnicah uporabljene ženske le po pisarnah. Vodstvo je pa sedaj vsem železničnim mojstrom poslalo okrožnico, v kateri jim naznanja, da namerava za poskušnjo nastaviti tudi ženske čuvaje na progi. Med uslužbenim ženskim železničnim osebom je poizvedeti, katere ženske bi bilo toliko vstrajne in zanesljive, da bi bile zmožne vršiti službo čuvajev na železnici. Ženske morajo biti zdrave; večje morajo biti nemsčine v govoru in pisavi. Službo opravljale bi po dnevi, moški pa po noči.

Za kaj slovenski narod še ni zrel. — Znani vsenemški hujskač za prestop k protestantizmu, drž. poslanec Eisenkolb, je imel preteklo nedeljo v Celju govor o gibanju „Proč od Rima“, katero gibanje je v državnem zboru sam javno označil kot vsenemško političsko, češ, da Nemci morajo delati z vsemi močmi na to, da se zatre katoliška vsem narodnostim pravična cerkev, ker da le na ta način dobijo Nemci v roke svetovno nadvladje. V tem svojem „celjskem govoru“ je Eisenkolb dejal, da je „samo nemško ljudstvo zdaj že zrelo za „čisti evangelij“. Ta isti Eisenkolb pa je baje nagovarjal dr. Tavčarja, naj bi deloval tudi med Slovenci za „Proč od Rima“, a dr. T. pa da mu je odgovoril, da naš narod še v sto letih ne bode zrel za to gibanje. Kdo ve pa, kak odgovor bi dobil Eisenkolb, ako bi potrkal v Gosposki ulici v Gorici?

„Liberalna“ omika. — V Livornu se je spravila liberalna „Maffia“ nad tamšnjega škofa tako nekako, kakor delajo pri nas. Banda pouličnjakov se je dala od liberalnih framasonov tako fanatizirati, da je na praznik sv. Julije udrla v cerkev istega imena, kjer je škof ravno pel pontifikalno sv. mašo, je tam razgrajala, piskala, vpila, in slednjič, ko se je škof peljal po maši domov, napadla še voz. Liberalni policijski komisar je pa konstatiral, da izgrede niso bili krivi napadalci, ampak — škofov kočijaž, kateri bi bil moral voziti „v koraku“, ko je videl „razburjenost“ množice!

Istopili so iz družbe socialistov! — V mestu Plauen na Nemškem dalo se je zbrisati qsem delavcev iz družbe socialistov s sledečim sporočilom kaporijonom:

„Podpisani poročamo s tem, da o d zdej naprej nočemo biti več v družbi. Sprevideli smo v teku let, da je ta družba vseskozi škodljiva in strupena za srce človekovo in dušo. Socijalnih demokratov družbi nočemo več na limanice in da bi nas za nos vodila, ker stopiti hočemo na pot resnice, kjer kraljuje še zvestoba in vera“.

Slabo se mu je sponeslo! — „Jaz jo obesim!“ vpil je v mestu Saak na Nemškem mlad socijalist 1. dan maja, in zezel na visoko topolo z rudečo zastavo. Ko pride do vrha, se mu vlni pod nogami, pade in si razbije črepinjo. Krvava zastava, krvava glava!

Slabši ko divjaki! — Pri zadnji ustaji v Belgiji pokazali so se socijalisti z vso svojo barvo! Kako? Razdelili so med svoje „kompanje“ revolverje z obljubo, da za vsaki strel vdobé trideset soldov!!

Delajo to divjaki!? In nasledek tega? Vbogo, nevedno ljudstvo, oslepljeno in nahujskano, je zdej v preiskavi in bo moralo drago plačevati hudobijo svojih kaporijonov.

To je že strašno! — Nekje v blazeni Italiji se je med drugimi k socijalistom vpisala tudi neka žena, dobra in pobožna kristjana.

Pride velika noč in ona gre k spovedi. Zadosti je bilo! Strgati so jo hoteli jeze in nejevolje, češ, socijalisti spoštujejo in pustijo vero v miru(?!), ma da bi k spovedi hodili — tega ne!

Ta je lepa! Tedaj socijalist naj se odpové vsemu: cerkvi, sv. maši, spovedi, Bogu in Materi Božji?!

Denar je zapeljiv! — Bogatega bankirja bril je mlad in pošten brivec. Godilo se je to vselej v denarnici, kjer je vse polno denara križem ložalo.

Nečega dné trese se nenavadno brivcu roka in prigodi se, da vreže radi tega bankirja malo v brado. Ta si naglo kri obriše, opomni pa brivca, naj pazi, kaj dela.

Čez nekaj dni se brivcu zopet roka precej trese in bankirja v drugo še precej vreže. Bankir plane na noge in brivca hudo ošteje.

V tretje ga rani pa še precej globoko. Bankir zopet razsaja in se huduje. Zdej ga pade brivec pred bankirja na kolena v omedlevico.

Kaj pa je? vpraša bankir. Za božjo voljo! pravi brivec, ne puščajte me več v to sobo. Že dvakrat motila me je skušnjava, da bi vam vrat odrezal in se potem vašega denara polastil.

Bogati bankir mu vse odpusti, ga za zvestobo obdaruje, ali od tistega časa ga ni več puščal v svojo denarnico.

Mesto, ki „nikdar ne spi“ je mesto Buthe v Montana. Noč in dan so odprte prodajalnice, gostilne in zabavišča. Mesto ima rudnike, v katerih delajo posamezni oddelki po dnevi, drugi zopet po noči.

Potresi na Grškem. — Na raznih krajih Grške se pojavljajo zadnje dni še precej močni potresi.

Vulkanični izbruhi na Antilah. — Zopet 16.000 ljudij mrtvih! Nov izbruh Mont Peléa je napravil na zgradbah v Fort de France mnogo škode. Na sosednjih otokih ponavljajo se grozni potresi. Poroča se zopet o mnogih človeških žrtvah. V nekatere dele mesta St. Pierra se še vedno ne more prodreti. V Fort de France došli francoski geologi so izjavili, da so izbruhi na Martiniquu podobni onim na otoku Krakatva in da ni izključeno, da bo severni del otoka popolnoma uničen. V nedeljo zvečer se je na Martiniquu odprlo petero novih vulkaničnih žrel. Ves zahodni del otoka je zakrit v morje dima. Šest krajev z okolu 16.000 ljudi je zasula lava. Severna Amerika je brzjavno pozvala francosko vlado, naj pošlje ladovje, da se otok izprazni. Oficijelno poročilo trdi, da je bilo pri prvi katastrofi 30.000 mrtvih. Mont Pelée na raznih krajih kaže nove razpokline.

Samostanske žrtve na Martinique. — Izmed drugih žrtev zahteval je znani vulkanični izbruh na Martinique tudi sledeče žrtve: vse sestre francoskega samostana sv. Jožefa, 20 očetov in 160 učencev elsaške občine sv. Duha; nadalje 37 sester in 200 učenk zavoda sester sv. Jožefa. Iz zdravstvenih razlogov se je sklenilo, one, ki so katastrofo preživeli, privedi na južni del otoka. Podzemeljsko bobnenje vulkana še traja. Mnogo oseb, ki so poskušali s čolni se rešiti na bližnji otok Dominiko, je utonilo.

Tržne cene.

Za 100 kg.	
Kava: Santos . . .	K 190— do 210—
" Sandomingo . . .	" 270— " 290—
" Java	" 260— " 280—
" Portorico	" 270— " 290—
" Ceylon	" 360— " 380—
Slakdor	" 86-50 " 90—
Špeh	" 120— " 150—
Petrolij v sodu . .	" 34— " —
" zaboju	" 11-60 " 12—
Maslo surovo . . .	" 150— " 160—
" kuhano	" 200— " 220—
Otrobi debele . . .	" 10-60 " 12-20
" drobne	" 10— " 11-20
Turšica nova . . .	" 12-80 " 14-40
" za hrano	" 12-40 " 13—
Oves	" 17— " 18—

Moka ogerska:
št. 0 K 32-20 št. 1 K 31-60 št. 2 K 31-20
" 3 " 30-60, " 4 " 30—, " 5 " 29-20
št. 6 K 28-20.

Št. 1159.

Razpis dražbe.

Podpisano županstvo naznanja s tem, da se odda po javnej zmanjševalni dražbi zgradba novega vodnjaka v Kozani (v Brdih).

Izklicna cena tega dela je 2500 kron. Načrt, stroškovnik in gradbeni pogoji so razgrnjeni na ogled v obč. uradu v Kozani.

Dražba se bode držala dne 17. junija t. l. od 10 do 12 dopoldne v obč. uradu v Kozani.

Udeležnikom dražbe je položiti pred začetkom te 5% varščine.

Pismene ponudbe (oferte) se tudi sprejemajo pred dražbo.

Županstvo Kojsko-Kozana

dne 1. junija 1902.

Reya župan.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šolskega doma“.

Najboljša krma za živino je

KOKOVA ZMES

katera se sedaj rabi kot hrana za živino in zlasti za isto, ki daje mleko, potrjeno od

prof. dr. Pott-a v Monakovem (Bavarsko). Dobiva se na prodajedino pri trgovcu

Josipu Komelu, ulica proti Šoškemu mostu št. 67 (prej K. Sirk) in podružnici v Stolni ulici št. 4. Uzorec z navodili se razpošilja brezplačno.

Podpisani posestnik prodaja črno in belo vino po najnižjih cenah hl od 20 K naprej. Postrežba točna ob vsakem času. Kdor želi, pripelje se mu naročeno vino tudi na dom. — K obilni naročitvi priporoča se s spoštovanjem

Josip Toroš, Via Ponte Isonzo št. 6.

„CROATIA“

zavarovalna zadruga v Zagrebu pod pokroviteljstvom občine kraljevega glavnega mesta Zagreb je otvorila

Glavni zastop

za Istro, Gorico, Trst in Dalmacijo s središčem v Pulju.

Opozarjamo vsakega veljavnega hišnega gospodarja da zavaruje vse svoje zgradbe in premičnine proti požaru in streli pri „Croatiji“ že radi načela, da denar ne gre v inozemstvo.

Zavarovalnine se sprejemajo po jako nizki ceni in za dobro jamstvo.

Išče se zastopnike za vse vasi in mesta Istre, Gorice, Trsta in Dalmacije. — Ponudbe je pošiljati na

Glavni zastop „Croatiae“ v Pulju.

Anton Fon,

klobučar in gostilničar v Semeniški ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov in toči v svoji krčmi pristna domača vina ter postreže tudi z jako ukusnimi jedili. Postrežba in cene jako solidne.

Karol Draščik,

pekovski mojster na Kornu v Gorici odlikovan z častno diplomom najvišjega priznanja jubilejne razstave na Dunaju l. 1898. In v Gorici na razstavi l. 1900 s zlato svetiljo izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinejšega, za nove maše in godove, kolače za birmo in poroke itd.

Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji gospodov naročnikov. — Priporoča se za nje svojim rojakom v mestu in na deželi najuljudneje.

Podpisani priporoča slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi svojo prodajalnico jestvin.

V zalogi ima kave vseh vrst, različne moke iz Majdičevega mlina v Kranju, nadalje ima tudi raznovrstne pijače na primer: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goršice (Senf) Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodove užigalice. — V zalogi se dobé tudi testenine tvrdke Žnidaršič & Valenčič v Ilirski Bistrici, ter drugo v to stroko spadajoče blago. — Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem Josip Kutin, trgovec v Semeniški ulici h. št. 1. (v lastni hiši.)

Za vsakega nekaj!!

dobi se v zalogi tvrdke I. Zornik, — Gorica Gosposka ulica št. 7, prva in edina slovenska trgovina za modno blago.

Najboljše, največje in najcenejše skladišče vsakovrstnega perila, srajc za hribolazce in kolesarje vsake velikosti, jopic za telovadce, krasnih kravat v vsakem slogu, nogavic, rokavic, životnikov (modercev), solčnikov, pihalk, dežnikov, blusen, spodnjih kril, divnih okrasov za obleke, svil za obleke in bluse, vsih potrebščin za vezenje. Priporočevalko najboljše kupovališče za g. šivilje in krojače.

Naročila za izdelovanje perila (za gospode), in modercev po vsakej meri in zahtevi izvršujejo se točno.

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu, da je v ulici sv. Antona št. 1 pred kratkim odprl

kleparsko delavnico.

Ima zalogo pohišne in vrtno posode itd. Sprejema v to stroko spadajoče delo tudi na deželi pod jako ugodnimi pogoji. Se priporoča p. n. občinstvu za mnogobrojna naročila udani

Karol Čufer, kleparski mojster.

Prosiva zahtevati listke!

Najveja trgovina z železjem

Konjedic & Zajec

Gorica, pred nadškofijo hiš. št. 11.

Za čas stavbe priporoča vse stavbne potrebščine, kakor: cement, stavbne nositelje, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cevi za stranišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih tovarn. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja dob rezprimerno nizkih cenah.

Edina zaloga stavbenih nositeljev v Go. lcl.

Pocinkana žica za vinograde po jako nižjih cenah!

Pozor!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Naznanilo.

Podpisane večletni hotelier v Pulju, naznanjam sl. občinstvu, da sem otvoril svojo, po največjih zahtevah urejeno in opremljeno

kavarno „Central“

na Travniku. V njej bo p. n. gg. gostom na razpolago poleg treh biljardov tudi okoli 100 časopisov najrazličnejše vrste. Zogotavlja najskrbnejšo postrežbo v vsakem obziru, prosim blagohotne podpore z obiskovanjem ter se beležim z vsem spoštovanjem udani

Filip Pečenko.

P. S. Ako kdo izmed gospodov ni prejel naznanila, katera sem razpošiljal te dni, prosim da mi blagohotno oprost.

Važno za vsakega!

Razprodaja za 2 gld. 95 kr. dobite 14 dragocenosti:

Žepna ura Anker Rem. (tudi posrebrnjena) z lepim krovom, 8-letno poroštvo. — Elegante oklopne verižice z mahalom, Pariški sestav. — Igljica za vratnik s ponar. kameni. — Par polzanih gumbov za zapetnike. — Oprava narpnih in ovratnih gumbov. — Par srebrnih uhanov. — Prstan z elegant. kameni. — Malo žepno zrcalo.

Te dragocenosti se dobe po poštnem povzetju za 2 gld. 95 kr.

Bratje Hurviz, Krakov, Stradom 17 (Avstrija.)

Kar ne ugaja se v 8 dneh lahko povrne. Bogati ilustrovani katalogi se dobe brezplačno. Prekupi in agenti se sprejemajo.

Največja trgovina krojnega blaga

„Krojaška zadruga“

Gorica — Gosposka ulica št. 7 — Gorica

Priporoča se v to stroko spadajoče kakovosti blaga za bližajočo se letno dobo, kakor: volne, perkal, satin, batist, zephir svile, svile za prati, Voile de Lané, Tennis, Oksford, plique luknjasti. Možka sukna po vsaki ceni v veliki izbi. Nadalje ima bogato zalogo preprog, pregrinjaj, zaves, blaga za mobilje, platna, Chiffona, ruskega platna, Kneippovega platna, hlačevine, volnenih odev, kovtrov, srajc, bombaževin, žepnih rut itd.

Gospode opozarja na izborna perila, katero se razprodaja 15% pod ceno, dokler je še zaloge.

Pod perilo spada sledeče: bele srajce z barvanimi oprsniki, ovratniki, zapetnice, nogavice, srajce za hribolazce itd.

Vse po najnižjih in stalnih cenah!

Na željo se razpošiljaajo uzorci poštnine prosti.